

Muziek bepaalt het leven van altvioliste *Ewa Maria Wagner*.
Aflevering 4: Rimsky-Korsakov, *Vlucht van de hommel*.

Hommels wijzen de weg naar een trio

Het is zaterdagochtend. Door een hommel in mijn slaapkamer lig ik al een tijdje wakker. Vanwege de warme nacht heb ik het raam wijd openstaan. In de verte komt de zon zo mooi op dat ik besluit naar een groter raam te lopen om het spektakel te volgen. Dan valt mijn blik op de kalender ernaast: vandaag begint ons kwartetweekend en ik ben het vergeten! De zon moet het ook dit keer zonder mij doen. Ik gooi wat spullen voor de overnachting in mijn tas, grijp mijn altviool en stap in de auto. Een keer per jaar kom ik met oude vrienden in een boshuisje samen om te spelen, te koken en bij te kletsen. En dat is vandaag! De snelwegen richting Twente zijn gelukkig leeg, iets over tijd parkeer ik mijn auto naast de

paarse hortensiastruiken die het huisje schilderachtig omringen. Vanaf het veldje ernaast begroeten me als vanouds twee struisvogels. De zoemende hommels om hun lijven doen me nog even aan vanochtend denken als de deuren openslaan en de cellist - eigenaar van het huisje - me begroet met de sombere mededeling dat onze tweede violiste niet komt.

„Ook goedemorgen”, roep ik, en begroet hem misschien iets te vrolijk. Binnen schud ik de hand met de primarius, de eerste violist. Dit is de eerste keer dat we niet compleet

zijn. De cellist wil het weekend verplaatsen. De primarius is helemaal uit Duitsland hiernaartoe gekomen en pleit ervoor om te blijven. Er hangt ruzie in de lucht. Maar tussen hun scherpe woorden komt ineens een ritmisch gebonk dat hun gepraat in tweestemmig parlando verandert. Ik draai me om: een hommel vliegt tegen het raam, weer een hommel! Zijn fervente pogingen het onmogelijke te bereiken geven me een zetje, ik wil de oplopende spanning tussen de twee musici harmonieus oplossen en roep: „We kunnen toch trio's spelen!”

Het schemert als we de laatste maten van een Mozart-trio op het terras spelen. De gevulde wijn glazen ernaast zorgen met iedere slok voor een betere sfeer. Ineens belandt er een hommel in mijn glas. Weer een hommel, juich ik en vertel hoe de hommels me vandaag de weg wijzen. Terwijl ik het insect met mijn vinger uit mijn glas probeer te wippen, begint de primarius het beroemde vlucht-van-de-hommel-deuntje te spelen, de cellist snelt nu ook al met zijn vingers op de snaren. Maar de hommel sukkelte veel trager dan hun vingers door de lucht. De rest van de avond vragen we ons geamuseerd af of Rimski-Korsakov zich in het tempo vergist heeft of het beestje - bij wijze van beloning voor zijn diensten vandaag - iets te veel heeft ingenomen van mijn wijn?

Ewa Maria Wagner is altvioliste en schrijfster.

